

[I. A. Hansen.]

Lovene blev vedtaget. Med Millionbeløb er samtlige Udgiftslove fra Aarene 1922—23 blevet nedskrevet. Det er en given Ting, at ogsaa de militære Budgetter maatte komme ind under den almindelige Tilpasning, og den Fremgangsmaade, den højtærede Forsvarsminister i saa Henseende valgte i forrige Samling, fandt ogsaa Tilslutning hos et Flertal i begge Ting.

Den gik ud paa allerede paa indeværende Aars Budget at gennemføre en Række midlertidige Nedsættelser og Udskydelser af militære Bevillinger for at bruge Sommeren til at forberede en Revision af de militære Love, en Revision, hvorunder Ministeren vilde bestræbe sig for saa vidt muligt at fastholde den Besparelse, der var indvundet ved de midlertidige Foranstaltninger.

Den højtærede Forsvarsminister vedkendte sig aabent dette Maal, og jeg havde som Ordfører for mit Parti Lejlighed til at understrege det. Ingen fandt den Gang Anledning til at gøre Indvending herimod, og de midlertidige Besparelser, jeg nævnte, gennemførtes her i Tinget med Venstres og det konservative Folkepartis Stemmer.

Den højtærede Forsvarsminister betonedede i sidste Samling, at den Revision, han agtede at stille Forslag om, skulde være af en saadan Karakter, at den ikke rørte ved Kernen i Ordningen af 1922. Han mente at kunne tilvejebringe de paakrævede Besparelser ved en teknisk Revision, ved en Simplificering og Billiggørelse af Administrationen, ved Sammenlægning af ensartede Afdelinger, kort sagt ved en Forenkling i stort Omfang.

Nu har det vist sig, at det ikke lod sig gøre at løse Opgaven ved en saadan teknisk Revision, det har nemlig vist sig, at den anden Forudsætning, jeg nævnte før, ikke holder Stik. Ordningen af 1922 giver ikke det bedst mulige Forsvar for Pengene, den er for stor i Rammerne, saaledes at de lagte Budgetter ikke kan holde, hvis Hæren og Flaaden skal holdes i forsvarlig Stand.

Hverken Hærens Beklædningskonto eller Flaadens Nybygningskonto kan holde. Jeg tror ikke, jeg regner meget fejl, naar jeg gaar ud fra, at Beklædningskontoen maatte sættes op med ca. 1½ Mill. Kr., hvis den skulde dække Behovet for den uændrede Hærordning af 1922, og at Flaadens Nybygningskonto maatte stige med 2—3 Mill. Kr., hvis den skulde dække Fornødselen af det nuværende Flaademateriel. Dertil kommer, at Tidens Udvikling har gjort en Udvidelse af vort Flyvervæsen paakrævet.

Det vil med andre Ord sige, at Militær-

ordningen af 1922 maatte fordyres med mindst 4 Mill. Kr., hvis dens Materiel og Udstyrelse blot nogenlunde skulde svare til dens Rammer. Vi vil med andre Ord komme op paa omkring 49 Mill. Kr. med vore rent militære Udgifter, og det vil sige en Stigning fra indeværende Aar, hvor vi har de midlertidige Nedsættelser, paa ca. 10 Mill. Kr.

Stillet overfor den Opgave, der forelaa, for det første at tilpasse de militære Budgetter efter Kronestigningen, og for det andet at tilpasse Hærens og Flaadens Materiel efter den økonomiske Ramme, som var fastlagt i 1922, havde den højtærede Forsvarsminister ikke andet at gøre end at skride til en almindelig Revision, den tekniske Revision, han havde tænkt sig, vilde ikke kunne slaa til. Det er da Resultatet af en saadan almindelig Revision, der foreligger i Forslag til Lov om Rigets Forsvar.

I den stærke Forhaandskritik, der har mødt dette Forslag fra en bestemt Side, har man sagt, at det er et Brud paa den højtærede Forsvarsministers Ord fra i Fjor om, at Kernen i Ordningen af 1922 ikke maatte røres. Dette Forslag bryder med Kernen i Ordningen af 1922, siger man, og man siger mange andre Ting. Man siger, at dette Forslag er et Forræderi mod Forsvarssagen, et Slag i Ansigtet paa Forsvarsvillien i Folket, uantageligt som Forhandlingsgrundlag, ja, værre end den rene Afrustning. Alt dette læser man om dette Forslag i et Blad, der kalder sig forsvarsvenligt.

Jeg tør ikke benægte, at disse efter min Mening urimelige Overdrivelser skrives i god Tro; men man fristes rigtignok til at spørge, om det er da ganske umuligt her i Landet at lære af Erfaringer, der kun er 5½ Aar gamle. For 5½ Aar siden kørte delvis de samme Blade og Officerer op mod den nugældende Forsvarsordning med nøjagtigt samme Skyts, som nu anvendes overfor det her foreliggende Forslag. Den nuværende Ordning, der den Gang forelaa som Forslag, var ogsaa et skammeligt Forræderi, en uantagelig Ordning, værre end den rene Afrustning. Jeg spørger: Har man glemt, hvorledes disse voldsomme Ord gav Bagslag, da man paa Ansvarets Dag vedtog Ordningen af 1922?

Til de ivrige Forsvarsvenner, som har været ude med en saa voldsom Kritik af dette Lovforslag, vil jeg gerne sige: Gentag dog ikke alle Overdrivelserne fra 1922, læg dog ikke flere Sten i Vejen end strengt nødvendigt for den Løsning, som maa komme, og som maa komme med dette Forslag som